

بررسی و نقد دیدگاه قفاری درباره
جایگاه ائمه (ع) در مکتب تشیع (فصل
اول از باب دوم کتاب اصول مذهب
الشیعه)

عنوان انگلیسی:

عنوان عربی:

نویسنده: عبدالؤمن امینی

استاد راهنما: منصور نصیری

مقطع: کارشناسی ارشد

استاد مشاور: حسین فقیه

رشته:

استاد ناظر:

دانشگاه: جامعه المصطفی

تاریخ دفاع: 1388

واحد:

کلمات کلیدی: شیعه، اهل بیت ع، ائمه، سلفیه، قرآن، قفاری، مذهب

ناصر بن عبدالله قفاری یکی از علمای سلفی، و از استادان دانشگاه ام القرى مدینه است. او پیرامون مبانی فکری مکتب اهل بیت (ع) و اندیشه های ابن تیمیه به صورت تطبیقی مطالعه گسترده ای انجام داده، و همواره تلاش کرده تا کفر شیعیان را اثبات نموده و آنان را خارج از دین اسلام معرفی کند. پژوهش حاضر کوشیده است تا با روش توصیفی و تحلیلی، اندیشه های قفاری را درباره جایگاه ائمه (ع)، بر اساس آن چه در کتاب خود با عنوان «اصول مذهب الشیعه الاثناعشریه» آورده است، مورد نقد و بررسی قرار دهد. او در راستای دیدگاه سلفیه و برداشت خاص آنان از مباحث توحید و شرک، هرگونه توجه، فروتنی، تعظیم، کمک طلبیدن، واسطه قرار دادن انبیا و اولیای الهی به درگاه خداوند، و طلب حاجت از غیر خدا را شرک معرفی کرده و از دایره توحید خارج می داند. قفاری همانند سایر علمای اهل سنت، امامت را تنها یک مقام سیاسی و اجتماعی میداند که توسط مردم و به عنوان جانشین رسول خدا (ص) انتخاب می شود. او همچنین به تبعیت از سلفیه، به جسمانیت خدا معتقد است و لوازم و آثار این اعتقاد را نیز می پذیرد. وی در پنداری نادرست، توحید افعالی را به گونه ای تفسیر می کند که توحید در خالقیت، حاکمیت و مالکیت را نیز شامل می شود؛ علاوه بر این مسأله، او به دلیل عدم برخوردارگی از درکی روشن درباره تمایز میان تفسیر آیه و تطبیق آن بر یک مصداق، می نویسد که شیعیان آیات توحید را به ولایت ائمه (ع) تفسیر کرده اند و درصدد نابودی اساس دین اسلام هستند. مهم ترین روش قفاری آن است که وی برای انکار حقایق، کینه توزانه موضع گیری می کند، در نقل روایات، کاملاً گزینشی و سلیقه ای عمل می کند، و برای معرفی مذهب امامیه از خبرهای ضعیف به نفع خود بهره می برد. به علاوه، او میان تفسیر و تأویل قرآن فرقی نمی گذارد. بر این اساس، پژوهش حاضر به چهارده ایراد قفاری درباره جایگاه ائمه اهل بیت (ع) در مکتب تشیع به تفصیل پاسخ داده است.